

Zariecké zvony

Apríl 2020

Ročník XVIII

Modlitba

Ó, Bože drahý, v tomto boji
kríž proti krížu stále stojí.
Buď Radcom, Silou v púti
žitia.

Duše tých krížov ľarchu cítia,
z ich nezvládnutia majú
strach,

z nemoci, smútku, smrti- ach!
Pridaj nám sily, svojim
deťom,
nech na tej púti bôľnym
svetom

sme Tvojou rukou dvíhaní.
Prosím, nech proti temnu
noci

je nám diel Tvojej Božskej
moci
z milosti večnej pridaný!

Amen



Namiesto úvodu...

/M. Eštok/

Bratia a sestry

Znovu vám prinášame časopis ZariECKÉ zvony. Je to už rok, čo vyšlo posledné číslo. Viacerí z vás ste sa pýtali, prečo už nevychádza a kedy bude ďalšie. Žiaľ situácia sa tak vyvinula.

To, že ste mali záujem o časopis dokazovali aj dary, ktoré ste venovali na časopis aj potom, keď už nevychádzal. Všetko je starostlivo zaznačené a aj keď tieto financie sú v zborovej pokladni, budú použité na vydávanie časopisu a vnútromisijné aktivity. Vďaka! Nevieť ako bude časopis vychádzať ďalej. Verím, ale že sa nájdu ochotní ľudia, ktorí pomôžu s jeho vydávaním.

Dôvodom prečo vychádza teraz je aj nutnosť. V tomto zvláštnom čase šírenia nákazy a obáv pred ňou je to pre niektorých ľudí jediné spojenie so zborom. Kostoly sú zavreté, Služby Božie stopnuté aj počas najväčších kresťanských sviatkov, spoločenstvo zboru vrátane mládeže, besiedky či dorastu nefunguje. Každú nedeľu a sviatok vysielame na YouTube kanáli, pod označením ECAV ZÁRIEČIE, pobožnosti, ale nie každý – hlavne starší – má prístup na internet. Verím preto, že aj toto číslo časopisu prijmete ako také povzbudenie do tejto doby.

Počul som názor, že to je skúška viery. Tak ako naším predkom zobrali kostoly, zostala im iba Biblia a kancionál. A predsa ich viera nezanikla. Po mnohých desaťročiach sa k nej potom prihlásili.

Využime preto tento čas na osobnejší kontakt s Pánom Bohom. S ľuďmi môžeme byť iba obmedzene, ale on cez svoje slovo a modlitbu je s nami vždy

Obsah:

Namiesto úvodu ...
str.2

**Výzva k
modlitbám...**
str.3

**Pastiersky list
biskupov ECAV ...**
str.4

Pre deti ...
str.6

**Aj mačky aj
rybičky. ...**
str.7

**Prišiel, aby ho
zradili ...**
str.9

**Matrika, milodary
... str.11**

**2% z daní pre OZ
LAVINA. ...**
str.12

Cirkev Online...
str.12

Výzva k modlitbám...

/M. Bošková/

„Vždy keď sa modlíme, ďakujeme za vás Bohu, Otcovi nášho Pána Ježiša Krista“ Kolosenským 1 – 3 v.

Áno, toto slovo apoštola Pavla by malo platiť aj nám, veriacim v Pána Ježiša, aby sme vždy, keď sa modlíme, či ráno, či na obed, alebo v hociktorú chvíľu, mysleli v týchto dňoch nie len na seba, ale aj na tých, ktorí sú denne vystavení nebezpečenstvu nákazy. Naše modlitby nech sú pokorne s vierou vysielané za všetkých lekárov, sestry, sanitárov, upratovačky, hasičov, vojakov, predstaviteľov našej vlády. Ďakujeme za to, že sa s vypätím všetkých síl snažia dobre mienenými radami i príkazmi ochrániť naše životy. V záujme nášho zdravia a zdravia našich blízkych ich rešpektujeme. Prosme spolu za uzdravenie chorých i za tých, ktorí museli ostať za hranicami našej domoviny.

Vďaka Bohu za to, že mnohí ľudia zmenili svoje priority a s láskou pomáhajú tam, kde je to potrebné. Vďaka za tých, ktorí nečakajú so založenými rukami, ale sami vyrábajú mnohé zdravotné pomôcky, ktorých je nedostatok. A čo my? Sme bezradní ako pomôcť? Nájdime si každý deň chvíľu, v ktorú odložíme všetku prácu a volajme k Pánu Bohu, aby vyslobodil svet z tejto nemoci, daroval nám nové srdcia a novú milosť.

„ Len v Bohu utíši sa moja duša, lebo od neho pochádza moja nádej, len on je moja skala, moja spása, môj hrad; nesklátim sa. Dúfajte v neho ľudia v každý čas, vylievajte si pred ním srdce!“

Pastiersky list zboru biskupov ECAV na Slovensku k Veľkej noci 2020

Peter Mihoč, biskup VD ECAV Ivan Eľko, generálny biskup ECAV

Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postavil sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! Ján 20, 26b

Milí bratia a milé sestry! Posledné dni, či týždne žijeme za zatvorenými dverami, ktoré sú dôsledkom opatrení proti šíreniu pandémie koronavírusu. Dvere, ktoré nás majú izolovať od iných, aby sme sa vyhli ohrozeniu vlastného

života, či sami sa nestali nositeľmi vírusovej nákazy. Dvere, za ktorými mnohí ostali v strachu o svoj vlastný život, ale aj dvere, ktoré sú obrazom zodpovednosti za životy iných. Aj v cirkvi žijeme za zatvorenými dverami našich spoločenstiev a chrámov. I tento pastiersky list nebude po dlhých desaťročiach čítaný v chrámoch, ale bude sa šíriť mediálnymi prostriedkami, ktoré sa stávajú v tejto dobe mostom medzi nami.

Veľká noc uzatvára dvere pôstneho obdobia, ktoré bolo tento rok v mnohom ojedinelé a jedinečné. Sme donútení zrieť sa našich zaužívaných spôsobov života. Strach o seba a blízkych, ohrozenie života, prijímanie život chrániacich opatrení, spomalenie ekonomických aktivít, až úplné zastavenie sveta, vytvorilo dostatočný priestor k sebareflexii, k prehodnoteniu nášho smerovania, správania sa k prírode, blízkym i k novému hľadaniu Boha v tejto pominateľnosti. Mnohí skloňujú slovo „krehkosť“. Sme krehkí, aj keď sa tvárime nezlomne; sme krehkí, aj keď sa cítime neporaziteľne; sme krehkí, aj keď sa vnímame samospasiteľne. Situácia, v ktorej sme sa ocitli, je príležitosťou na precitnutie. Celý pôst aj s tohtoročnými udalosťami nám bytostne pripomína, že v mnohých oblastiach života sme neraz Boha nechali za zatvorenými dverami nášho vnímania aj záujmu.

Dnešná situácia nám veľmi pripomína situáciu po Kristovom ukrižovaní. Evanjelista Ján hovorí o učeníkoch, ktorí sa po Ježišovej smrti ocitli kvôli strachu o vlastný život za zatvorenými dverami, v izolácii, sklamaní z nenaplnených očakávaní, čakajúci na nejasnú budúcnosť. Čo sa stane s učeníkmi, ak ich Majster ostane za dverami ich života? Podliehajú zúfalstvu, rezignácii, nepokoju, sklamaniu. Čo robí Majster pre ich záchranu? A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! Bolo veľkou milosťou a novou príležitosťou pre učeníkov, že živý Pán napriek zatvoreným dverám, napriek všetkému, akí učeníci boli, prichádza. Prebodnutými rukami prelamuje priestor, kde už nie je v centre pozornosti zlyhávajúci človek, ale On ako živý Pán! Jeho ruky prinášajú liek uzdravenia, ktorý je zložený z viacerých látok – odpustenie, pokoj, zmierenie. Všetko sa začína po novom, všetko sa začína rodiť z poznania: „Videli sme Pána.“ Toho, ktorý bol mŕtvy a ožil, ktorý sa kvôli nám nakazil, aby sa stal človekom nula pre naše uzdravenie. Iba tí, v živote ktorých sa zrodilo vyznanie: „Videli sme Pána“, majú silu stať sa novým a otvoreným spoločenstvom, majú silu otvoriť dvere svojich životov a otvoriť sa službe iným. A čo je znakom tejto otvorenosti? Život nesúci Kristove rany, prinášajúci obeť, milujúci až do krajnosti. Kristove rany boli dôkazom pre spoločenstvo učeníkov, že

On nie je príznak, ani halucinácia, ale živý a vzkriesený Pán. Ruky, ktoré uzdravovali; nohy, ktoré hľadali, čo bolo zahynulo; hlava a srdce, ktoré v sebe nosili každé stvorenie – tie boli zasiahnuté ranami, aby sme pochopili hĺbku Božej lásky. Jeho ruky sú naša legitimácia, „občiansky preukaz padlého človeka“. Človeka, ktorý zväzuje ruky lásky, falšou a lžou prikrýva pravdu, mocou a peniazmi si obmýva svedomie, či pichľavými slovami vracia späť údery. Kristove rany a stopy po klincoch sú nielen ľudskou, ale predovšetkým Božou legitimáciou. Sú viditeľným znamením Božej odpovede na problém zla a hriechu. Ukazujú Boží spôsob zápasu so zlom, ako sa hriech nezahmlieva, ale berie vážne.

Milí bratia a sestry, dnes celý svet hľadá liek, ktorý by prelomil pandémiu koronavírusu. Sú miesta, kde sa smrť bytostne dotýka rodín aj jednotlivcov. O to väčšie je očakávanie, o to väčšia je potreba. Hľadá sa laboratórium, z ktorého vzíde nádej pre ľudstvo, ktoré porazí neviditeľného nepriateľa a prinesie nový pokoj do celého sveta.

Posolstvo Veľkej noci je počas tisícročí naliehavé a vždy aktuálne. Golgota je Božie laboratórium, kde sa z lásky zrodil liek – antivirotikum proti vírusu hriechu. Kristus sa stal cestou záchranu a uzdravenia tohto zavíreného sveta. Je to cesta prinášania obetí, ktoré lámu putá poviazaností a razia cestu do ľudských srdc. V týchto týždňoch s vďakou myslíme najmä na všetkých zdravotníkov, lekárov, zdravotné sestry, záchranárov, ktorí sa s vypätím všetkých síl postavili do prvej línie v boji so zákernou chorobou. Ich obetavosť zachraňuje mnohých a vlieva nádej na zvrátenie situácie. Myslíme aj na všetkých ostatných obetavých ľudí, ktorí v týchto náročných časoch dokážu priniesť nákup, či podať pomocnú ruku tým najzraniteľnejším. Je čas viac si všímať obetavosť v našich rodinách, na školách, ale aj v cirkvi. Je čas byť vďačnými za ľudí, ktorí sú pre nás darom. Lebo obeťou sme boli zachránení a obetavosťou porazíme nákazu egoizmu. V Kristovi nás Boh neopustil. V Kristovi nás uzdravil. V Kristovi porazil moc zlého a moci smrti. V Kristovi nám otvoril dvere novej budúcnosti presahujúcej hranice časnosti.

Nech aj tohtoročné veľkonočné sviatky, ktoré prežijeme za zatvorenými dverami našich domovov, budú pre nás osobným a bytostným stretnutím so živým Pánom, ktorému sa ani dnes nič nevymklo z rúk. Kiež by sme aj my mohli vyznať: Videli sme Pána - a takto otvorili dvere našich srdc pre nové a živé vzťahy. Svet sa zastavil, aby sme nanovo precitli k poznaniu, kde sme v živote zlyhali, ale zároveň aj poznali moc Božieho uzdravenia. Mnohé končiny sveta počas týchto týždňov zažívajú vzkriesenie k novému životu, obnovenie prírody, návrat života do

nehostinného, ľudskou činnosťou zamoreného prostredia. Svet sa mocou vzkriesenia obnovuje k novému životu. Je k tomu potrebné len to, aby sme sa zastavili a prehodnotili svoj rebríček hodnôt. Kiež by sme to videli a prežili aj my v cirkvi, spoločnosti aj v celom svete, a aby vyznanie videli sme Pána, bolo cestou uzdravenia a otvorenia dverí v našich vzťahoch.

Prajeme Vám, aby ste aj počas tohtoročných sviatkov Veľkej noci mohli reálne zažiť skúsenosť biblických slov: A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postaviac sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám!

S priáním Božieho pokoja, ktorý prevyšuje každý rozum, ten nech chráni Vaše srdcia a Vaše mysle, aby ste naplnení pokojom Vzkrieseného, stali sa pokojom pre dnešný nepokojný svet.

Pre deti...

/M. Bošková/

Milé naše deti,

Zase je tu Veľká noc. V niečom je však iná ako po minulé roky. Nemali by sme chodiť na návštevy, aby sme sa náhodou nestretli s tým nepodareným vírusom, ktorý sa akosi nechce stratiť. Vraj je úplne najlepšie, keď si naplánujeme sviatky iba s našimi najbližšími, veď keď je vonku krásne, môžeme ísť aj do lesa a pozorovať ako sa príroda na jar prebúda, ako si vtáčiky stavajú hniezda, alebo môžeme na dvore opekať slaninku. Veď rodičia už niečo vymyslia.

Ach, len či vieme byť poslušní. Hoci nejdeme do kostola, môžeme pozeráť alebo počúvať Služby Božie v televízii, v rádií alebo aj besiedku cez internet. Nemôžeme zabudnúť, že Veľká noc je o našom spasení. O Pánovi Ježišovi, o tom ako zomrel za nás, aby sme sa mohli stať Božími deťmi a prísť raz do neba.

A keď už som spomenula tú poslušnosť, ako len on bol poslušný. Pred svojou smrťou išiel do záhrady, kam chodieval veľmi rád. Rástli tam vysoké olivy a pod nimi bol príjemný tieň. Išiel tam v noci, aby sa modlil. Jeho priatelia zaspali, lebo boli unavení. Ach, ako keby on nebol. Bol veľmi a ešte ten strach. Pán Ježiš nebol zbabelec, ale teraz, pretože bol Boží Syn, presne vedel, ako bude musieť trpieť. Prepadla ho hrôza. Veď on nebol len Boh, ale aj ozajstný človek. Ešte nikto nikdy sa tak nebál a nikto nikdy nemusel zobrať na seba hriechy celého sveta ako on. Jeden z učeníkov, ktorý nespál ho počul ako sa modlí: Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Hovoril vlastne Otecko ak je to možné, daj, aby som nemusel

tak hrozne trpieť. Ale potom zaznela krásna veta, ktorá nám prezrádza Jeho úžasnú poslušnosť. Avšak nie ako chcem ja, ale ako chceš ty. Po čele mu stekali kvapky krvi od veľkého vnútorného boja. Potom prišiel anjel a posilnil Pána Ježiša. Pán Boh počul svojho Syna a hoci ho nezbavil utrpenia, posilnil ho natoľko, aby svoju úlohu mohol splniť do poslednej bodky.

Moje srdce vždy plače, keď si predstavím Pána Ježiša na kríži. Ale potom prišlo to slávne nedeľné ráno a to mám na Veľkej noci najradšej. Lebo s Pánom Ježišom vstáva z hrobu naša radosť a nádej, aj celá príroda, kvety opäť kvitnú, vtáci veselo trilkujú, celý kresťanský svet radostne spieva. Sme zachránení.

Náš Spasiteľu. Milý Pane Ježiši, ach, ako veľmi, veľmi Ti ďakujeme, že si svojho otecka poslúchol. Zachránil si nás od večného zahynutia. A my sa môžeme tešiť, že sme Tvoje deti. Daj, aby naše vďačné srdcia bili len pre Teba. Ešte Ťa veľmi prosíme, daj nám také poslušné srdce, ako si mal ty, aby sme počúvali všetko, čo nám aj v tomto čase prikazujú rodičia, lekári aj iní múdri ľudia. Ochráň nás všetkých pred tou zlou chorobou a daj nech sa ľudské srdcia obrátia ku Tebe, lebo Ty jediný máš moc zvíťaziť nad všetkým. A zmeniť zlé na niečo dobré, tak ako si to spravil aj v to slávne veľkonočné ráno. Veľmi, preveľmi Ti zato ďakujeme.

Aj mačka, aj rybičky...

/Ján Huba, zb. dozorca Nitra (prevzaté z ecav.sk)/

Manželka miluje mačky. Ja som ich v detstve tiež rád choval a trochu mi to zostalo. Nemaznám sa s nimi, ale nevdá mi ich blízkosť. V minulosti sme mali dvoch izbových kocúrov. Teraz sa tešíme z mačky, ktorej sa pred 3 rokmi zapáčilo na našom dvore. V zime sme ju krmili a tak u nás zostala. Býva pár hodín cez deň vnútri, v noci je vonku. Je úspešnou lovyňou. Často ráno nachádzame pred dverami hlavu malej myšky.

Na dvore máme malé jazierko a v ňom krásne červené a viacfarebné rybičky. Pekný pohľad na ne býva od jari z našej terasy. Hľadieť na ne - ako si slobodne plávajú - to dodáva človeku optimizmus. Manželka si obľúbila hlavne jednu z nich – červenú závojnätku. Samozrejme, prítomnosť rybičiek neunikla našej Micke. V jedno nedávne ráno manželka zbadala v trávniku niečo červené. Micka ulovila práve tú jej najobľúbenejšiu rybičku, závojnätku.

Dobré časy, ktoré sme žili do vypuknutia pandémie nám umožňovali mať temer všetko – obrazne povedané - chceli sme chovať spolu aj mačku, aj rybičky.

Zdalo sa nám, že to, po čom túžime, môžeme i mať. A chceli sme čoraz viac. Platí to nielen o našom materiálnom, ale aj duchovnom živote.

Z toho duchovného sa začala vytrácať individuálna spiritualita a akoby vzrastala túžba mať prístup k čo najväčšiemu množstvu služieb, ktoré cirkev ponúka. Za samozrejmu u nás v Nitre sme považovali účasť na Službách Božích v modernom, v zime temperovanom kostole, spestrovaných vystúpeniami spevokolu, minulé jeseň i temer divadelnými scénkami zborového farára Ivana Boženíka počas jeho kázni určených deťom. Krásne recitácie básní a čítania z Písma členmi zborového presbyterstva, netradičné príhovory dozorcovi či originálne prelúdiá organistu. Činnosť mnohých spoločenstiev, zájazdy a výlety, výučbu náboženstva či prípravu konfirmandov. Všetko toto sme začali považovať za úplne bežné.

Ako samozrejmosť sme brali aj možnosť zúčastňovať sa úžasných hudobných koncertov v našom chráme, pripomienok rôznych jubileí, spojených s bohatým občerstvením, čítanie si zborového časopisu s modernou grafikou a denné návštevy našej pravidelne aktualizovanej webovej stránky. Byť k plnej spokojnosti opatrovaní zborovou diakoniou. Toto všetko sme chceli mať, aj sme vďaka veľkej Božej milosti mali.

Prišiel marec 2020 a temer nič z toho už nemáme. Modlime sa, aby všetci obetaví pracovníci diakonie zostali zdraví. Robia i v týchto dňoch úžasnú službu. Aby vírus obišiel aj všetkých seniorov, o ktorých sa starajú. Aby vírus obišiel naše farárky a farárov aj ich rodiny. Viacerí z nich sú v týchto dňoch veľmi aktívni. Pripravujú texty domácich pobožností, organizujú súkromné služby Božie vysielané na YouTube, prihovárajú sa nám z masmédií, píšu povzbudivé texty na webové stránky a sociálne siete. A spolu s aktívnymi cirkevníkmi organizujú i dobrovoľnícku pomoc. Vďaka Bohu za to, milí naši.

Verme, že pandémia čoskoro skončí a nikoho z nás nezasiahne tou najhoršou formou. Že prídu dni normálneho života. Budú ale zrejme iné, ako doposiaľ. Hlavne zo začiatku nebudeme mať všetko, po čom túžime. Ak budeme chcieť kvalitné služby od cirkvi, budeme ju musieť oveľa, oveľa viac podporovať. Snáď už konečne prestaneme na seba navzájom číhať ako mačka na rybičky. Budeme musieť oveľa štedrejšie prispievať financiami, obetavejšou službou nielen niekoľkých jednotlivcov, povzbudzovaním sa a modlitbami. Pôstne dni možno nazvať aj prípravnými. Zdá sa, že aj putujúcu cirkev čakajú nové časy. Pripravujme sa na ne.

Prišiel, aby ho zradili...

/Greg Morse – chcemviac.sk/

„Aj blízky priateľ môj, ktorému som dôveroval, ktorý jedával môj chlieb, pozdvihol päťu proti mne.“ ([Ž 41:10](#))

Obidvaja zomreli v ten deň na dreve. Jeden visel na kríži; druhý na konári. Zdanlivé priateľstvo trvalo viac ako tri roky. Spolu jedli, spolu sa smiali, spolu zvestovali kráľovstvo, spolu vyhánali démonov, spolu sa hádali s farizejmi. Kráľ neba opustil svoj trón, sklonil sa a prizval tohto muža, aby sa stal jedným z jeho najbližších dvanástich priateľov. Dňom i nocou sa tento muž priatelil so svojim Stvoriteľom. A obidvaja zomreli v ten deň na dreve. Obaja boli Bohom prekliati: „Zlorečený každý, kto visí na dreve“ ([G 3:13](#)). Jeden z nich bol zradený; ten druhý bol zradcom.

DIABOL MEDZI UČENÍKMI Podľa vzoru Delíly so Samsonom a Achitófela s Dávidom sa slovo o falošnosti, ktoré nachádzame v [ŽALME 41](#), muselo naplniť: „Ten, čo jedol môj chlieb, pozdvihol päťu proti mne“ ([J 13:18](#); [Ž 41:10](#)). Postavil sa proti svojmu Učiteľovi, svojmu Dobrodincovi, svojmu Pánovi — ešte keď mal vo svojej brade omrvinky z chleba podávaného na kráľovskej hostine.

Ešte keď bol rozhorčený z toho, že Mária vyplytvala drahý olej na Ježišove nohy ([J 12:3–8](#)) — namiesto toho, aby mu dala peniaze z jeho predaja, z ktorých by si mohol niečo ukradnúť predtým, ako sa zvyšok rozdá chudobným — odišiel za Ježišovými nepriateľmi a predal im ho za cenu otroka, tridsať strieborných, ako to bolo predpovedané ([ZACH 11:12](#); [MT 26:14–16](#)). Nasledujúci večer Ježiš sa zachvel vo svojom duchu, keď im naposledy povedal: „Jeden z vás ma zradí“ ([J 13:21](#)). Žalmista zachytáva jeho úzkosť: „Lebo nie nepriateľ ma tupí, to by som zniesol, nie nenávisník môj sa stavia nado mňa, pred ním by som sa ukryl. Ale ty si človek mne rovný, môj priateľ a môj známy.“ ([Ž 55:13–14](#))

Rozhorčenie nepriateľa možno znesieme, ale pred tichou nenávisťou falošného priateľa kto dokáže obstáť? Dýka spoločníka preniká až k duši. A takíto pochlebovači vedia najlepšie, kde treba udrieť — vzťah je iba za účelom získavania informácií. Vedel, kde bude Ježiš v tú noc. „Nasledujte ma: privediem vás k nemu.“ Ideme si zodrať jazyk, aby sme jeho podlosť opísali primeranými prívlastkami. Otec vyzýva nebeských anjelov, aby sa zdesili, zhrozili a pri pohľade na to boli úplne zronení ([JER 2:12](#)). Ježiš hovorí: „Lepšie by bolo tomu človeku, keby sa nebol narodil“ ([MK 14:21](#)). Judáš Iškariotský,

ČISTÉ NOHY, ŠPINAVÝ SKUTOK Stôl pre jeho posledné jedlo bol prestretý. Prišla už noc zrady. Ježiš, ktorý ich miloval dokonalou láskou, im teraz „dokonale preukázal lásku“ ([J 13:1](#)). Vstal a vediac, že smrť ho privedie späť k jeho Otcovi, si bedrá opásal zásterou a sklonil sa, aby umyl nohy svojim učeníkom ([J 13:3–5](#)). Špinavý skutok bol vykonaný s čistými nohami. Ježiš nebol žiadnym pokrytcom: „Vám, ktorí počúvate, hovorím: Milujte svojich nepriateľov, čiňte dobre tým, čo vás nenávidia“ ([L 6:27](#)).

Vedel o tom celý čas? Vedel. Ježiš vedel, koho si vyvolil, keď prvý raz videl Judáša, ako sa plazí v tráve: „Či som si ja nevyvolil vás dvanástich? A jeden z vás je diabol“ ([J 6:70](#)). V tú noc povedal, že nie všetci budú očistení od hriechu, lebo: „Ja viem, ktorých som si vyvolil“ ([J 13:18](#)).

V OVČOM RÚCHU Po tom, čo sa jeho strápený duch nahlas vyjadril o zrade, Ján nám podáva znepokojivú odpoveď. „Učeníci v rozpakoch pozreli jeden na druhého, o kom hovorí“ ([J 13:22](#)). Ich oči sa stretli. Ako len mohol medzi nimi sedieť vinník? Namiesto uvažovania, kto je najväčší, museli nakoniec počítať s faktom, že medzi nimi jedol, spal a slúžil diabol. Nik sa na Judáša nezachmúril a popod nos si nezašomral, vedel som to. Nik neschmatol jeho meč, aby mu odťal ucho. Namiesto toho sa jeden po druhom pýtali Ježiša: „Či vari ja?“ ([MK 14:19](#)). Každý z nich v sebe videl toľko tmy, ako on videl v Judášovi.

Vyzeral ako zbožný kultivovaný mladý muž. Aj on všetko opustil, aby nasledoval Ježiša. Aj on konal znamenia a divy. Aj on si získal dôveru iných učeníkov. Aj on počul kázanie, videl zázraky a neodíšiel, keď sa veci skomplikovali. Zaisťoval si väčšiu úctu, keď predstieral veľkú starosť o chudobných ([J 12:5–6](#)). Bol nadaný v oblasti obchodu a zverili mu financie. Toto dieťa temnoty sa zahalilo svetlom.

DVAJA MUŽI NA DREVE Vedel Judáš, že je diablom? Vedel, že kradne, ale rovnako tak, že jedna minca hore-dolu. Nikomu tým neubližuje, myslel si. Hoci je spôsob, ktorý ukončil jeho život hriechu, špecifický, je jeho život predsa len dobre známou cestou do zatratenia. Cesta Judáša bola cestou kompromisu.

A aj my sa správame ako diabli, keď tajne žijeme v hriechu: „Kto pácha hriech, je z diabla, pretože diabol hreší od počiatku“ ([1. J 3:8](#)). Kráčaš Judášovou cestou? Nech ti jeho hompálajúce sa telo pripomenie, kam vedú prísľuby hriechu a satana.

Ale v ten deň zomierajú na dreve dvaja muži. Hľadte na slávu toho druhého muža, ktorý položil svoj život za svojich priateľov. So svojím Otcom pripravil tajný plán, že vezme na seba trest ako nejaký Judáš, aby zachránil ľudí Judášovho

pokolenia. Predstavte si ho, ako sa ochotne necháva zraďiť, je opustený, utláčaný; ako sa zviňa od Božieho hnevu, aby vykúpil zlorečený ľud z večného odsúdenia. Predstavte si ho, ako objíma päť zradcu, aby zradcov uzdravil.

Čo urobíme s tridsiatimi — či tridsiatimi tisícami — strieborných mincí, ak ho stratíme? Odmietni akúkoľvek a každú podobnú ponuku. Večný život je poznať Otca a jeho Syna, ktorého meno sa stalo vôňou neba: Ježiš Kristus. Naša velezrada viedla k jeho mukám, aby sa jeho sláva stala našim pokladom.

Matrika...



Rozlúčili sme sa v nádeji vzkriesenia: vzkriesenia:

Vladimír Mikáč, Mestečko, 6. januára 2020 vo veku 76 rokov

Božena Mikáčová, Mestečko, 19. februára 2020 vo veku 70 rokov

Emília Putalová, Lysá p.M., 22. februára 2020 vo veku 51 rokov

Anna Ozimá, Bratislava (Záriečie), 22. februára 2020 vo veku 96 rokov

Pavol Bajza, Dubková, 29. februára 2020 vo veku 64 rokov

Božena Tašková, Mestečko, 1. marca 2020 vo veku 78 rokov

Anna Jancíková, Vydrná, 3. marca 2020 vo veku 90 rokov

Ivan Húževka, Lúky, 6. marca 2020 vo veku 80 rokov

Ján Švíček, Záriečie, 10. marca 2020 vo veku 65 rokov

„Lebo ako Otec kŕmesi mŕtvych a oživuje, tak aj Syn oživuje, koho chce.“ Jn 5: 21



Do tela Kristovej cirkvi boli krstom vštepení:

Boris Fortuník Papradno - Mestečko 1. marca 2020

„...pretože Kristus trpel za vás, dal vám príklad, aby ste nasledovali Jeho šľapaje.“
1.Pt 2:21



Milodary na časopis od apríla 2019: rod. Húževková a Bučková 20,-

Miroslav Bajza 10,- Zuzana Hlinková 10,- Anna Tašková 10,- Božena Bašková 20,- Želmíra Zambojová 10,- Jaroslav Fajerík 20,- Emília Reksová 10,- rod. Katreňáková 20,- rod. Behrová 20,- Katarína Túčková 10,- Katarína Labajová 10,- Jana Behrová 10,- rod. Muchová 10,- Janka Madudová 10,- Anna Pastorková 10,- Božena Mikáčová 10,- Ivan Krchniak 10,- Pavla Kúdelková 10,- Elena Kršková 10,- Milan Reksa 10,- Anna Martinková 10,- ostatné rodiny a jednotlivci spolu 170,- **ĎAKUJEME!!!**



2 z daní pre OZ LAVINA...

Po dvoch rokoch je možné podporiť prácu s mladými v našom zbore znovu cez 2% z daní pre OZ LAVINA. Uplynulé dva roky bola možnosť podpory cez OZ Prameň Pri

CZ Lazy p.M. Ďakujeme všetkým darcom.

Bližšie informácie, ako aj tlačivo vyhlásenia na stiahnutie, na daňový úrad nájdete na zborovej stránke ecav.zariecie.sk. Tlačivo je možné aj osobne si zobrat z vitríny pred kostolom. Termín je do konca apríla, ak v súvisi s pandemiou nebude tento termín tiež posunutý.

Cirkev online...



Ecav ZÁRIEČIE

Zborová práca a život vo forme, ako sme to poznali predtým nefunguje. Až do odvolania sú zrušené Služby Božie, z toho dôvodu tento rok nebude ani zborový deň plánovaný na posledný júnový víkend. Pravdepodobne aj slávnosť confirmácie bude posunutá z plánovaného termínu 31.5. Napriek tomu chceme zostať s vami cez vysielanie pobožností každú nedeľu o 9:30 na YouTube kanáli.

Prinášame Vám aj zoznam relácií v RTVS a TA3 v rámci našej cirkvi

ROZHLAS

VEĽKÝ PIATOK- 10. apríl Rádio Regina 09:05 prenos evanjelických Služieb Božích z Banskej Bystrice

STREDA – 22. apríla, Rádio Regina 17:30-18:00 Evanjelická pobožnosť

TELEVÍZIA

VEĽKÝ PIATOK- 10. apríl

Jednotka 10:00 priamy prenos Služieb Božích z CZ ECAV Bratislava- Legionárska

Dvojka 19:45 – 19:50 Sviatočné slovo Petra Mihoča- biskupa VD

NEDEĽA- 12. apríl, Televízia TA3 15:00, Služby Božie z Modry

NEDEĽA – 19. apríl, Dvojka 13:30 – 13:55 Televízny posol

ZÁRIECKE ZVONY • časopis evanjelického a. v. cirkevného zboru v Záriečí
Nepredajné • Vychádza nákladom cca 300ks • Zodp.redaktor: Miroslav Eštok

• Redakcia: Cirkevný zbor ECAV, Záriečie 192, 020 52 Mestečko,
telefón: 0918828315 • e-mail: zariecie@ecav.sk

• web: www.ecav.zariecie.sk